

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-151/2023-12

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Snježane Hrupek-Šabijan, predsjednice vijeća te Saše Lui i Tomislava Brđanovića, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Silvije Crnčević, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Danka Prše, zbog kaznenog djela iz članka 246. stavka 2. u vezi stavka 1. i članka 52. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15.-ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. – dalje KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Karlovcu od 24. veljače 2023., broj K-16/2017-58, u javnoj sjednici održanoj 19. svibnja 2026., u prisutnosti odvjetnika Vladimira Simića, u zamjenu za branitelja optuženika Ljubišu Drageljevića, odvjetnika u Rijeci, dana 17. lipnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Prihvaća se žalba optuženog Danka Prše, ukida se pobijana presuda i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

II. Uslijed odluke pod I., žalba državnog odvjetnika je bespredmetna.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijskog suda u Karlovcu od 24. veljače 2023., broj K-16/2017-58, optuženi Danko Prša proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv gospodarstva, zlouporabom povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. i člankom 52. KZ/11., te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a zatim je na temelju članka 56. KZ/11. primijenjena uvjetna osuda, te je određeno da se kazna zatvora na koju je Danko Prša osuđen neće izvršiti ukoliko u vremenu provjeravanja od četiri godine ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/11 – Odluka Ustavnog suda, 143/12 i 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 – dalje u tekstu ZKP/08.) Trgovačko društvo Palir d.o.o. iz Zagreba, ulica Dane Duića 3, OIB: 19383246503 obvezano je, na ime imovinsko pravnog zahtjeva, isplatiti oštećenom Trgovačkom društvu Komunalac d.o.o. iz Korenice, Trg sv. Jurja 12, OIB 35080102633 iznos od 16.217,83 eura (ranije 122.193,22 kuna), dok je oštećenik, sa preostalim dijelom imovinsko pravnog zahtjeva, upućen u parnicu.

1.2. Na temelju članka 560. stavaka 1. i 2. ZKP/08. u svezi s člankom 77. stavkom 1. KZ/11. od Trgovačkog društva Palir d.o.o. oduzeta je protupravna imovinska korist od 232,19 eura (ranije 1.749,44 kuna) uz određenje da imovinska korist predstavlja imovinu Republike Hrvatske te obvezu Trgovačkog društva Palir d.o.o. iznos oduzete imovinske koristi uplatiti u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske u rok od 15 dana po pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe.

1.3. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženiku je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme lišenja slobode od 8. srpnja 2013. do 2. kolovoza 2013.

1.4. Na temelju članka 148. stavka 1. ZKP/08. optuženom Danku Prši naloženo je podmiriti troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 6. ZKP/08. u paušalnom iznosu od 500,00 eura (ranije 3.767,25 kuna) te daljnji trošak kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. ZKP/08. u iznosu od 2.586,36 eura (ranije 19.486,92 kuna), u roku od 15 dana.

2. Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog odluke o kazni (članak 467. točka 4. u vezi s člankom 471. stavkom 1. ZKP/08), s prijedlogom Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske da pobijanu presudu preinači na način da optuženom Danku Prši izrekne bezuvjetnu kaznu zatvora.

2.1. Žalbu je podnio i optuženi Danko Prša, po branitelju odvjetniku Ljubiši Drageljeviću, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka (članak 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08.), povrede kaznenog zakona (članak 469. točka 4. ZKP/08.) te pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470 stavak 1. i 2. ZKP/08.) s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje pred potpuno izmijenjeno vijeće, odnosno da pobijanju presudu preinači na način da temeljem članka 453. točke 3. ZKP/08. optuženog Danka Pršu oslobodi od optužbe.

3. Spis je, u skladu s odredbom članka 474. stavka 1. ZKP/08. prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Na zahtjev istaknut u žalbi optuženika, optuženi Danko Prša, njegov branitelj odvjetnik Ljubiša Drageljević te državni odvjetnik obaviješteni su o datumu održavanja sjednice u smislu odredbe članka 475. stavka 1. ZKP. Sjednica vijeća je održana 19. svibnja 2026. u prisutnosti odvjetnika Vladimira Simića, koji je pristupio u zamjenu za branitelja optuženika, dok uredno pozvani državni odvjetnik i optuženik nisu pristupili, pa je sjednica, na temelju članka 475. stavka 3. ZKP, održana u njihovoj odsutnosti. Na sjednici vijeća zamjenik branitelja, izjavio je da ostaje kod podnese žalbe, te je ukratko izložio njezin sadržaj, ostavši kod svih istaknutih žalbenih navoda.

5. Žalba optuženika je osnovana, dok je žalba državnog odvjetnika bespredmetna.

6. Žalitelj ističe postojanje „apsolutno“ bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točke 11. ZKP/08. navodeći da je izreka presude proturječna razlozima navedenim u obrazloženju presude te da za odlučujuće činjenice nisu navedeni valjani razlozi, odnosno da razlozi u potpunosti izostaju. Navedenu povredu žalitelj pronalazi u dijelu obrazloženja (točka 41.) pobijane presude, u kojem sud prvog stupnja obrazlaže postojanje pravnog kontinuiteta kaznenog djela, te primjenu blažeg zakona. Smatra, nejasnim koja je kaznena djela, prvostupanjski sud, doveo u konkurenciju, budući izostaje njihov naziv i zakonska oznaka, posebice jer je istraga protiv optuženika vođena zbog kaznenog djela iz članka 337. stavaka 1. i 4. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – odluka Ustavnog suda, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11. – dalje u tekstu: KZ/97.), potvrđenom optužnicom mu je stavljen na teret učin kaznenog djela iz članka 291. stavaka 1. i 2. KZ/11., dok je učinjenom izmjenom optužnice optuženiku stavljen na teret učin kaznenog djela iz članka 246. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. i člankom 52. KZ/11.

6.1. Iako je u pravu žalitelj kad navodi da je obrazloženje suda prvog stupnja manjkavo, u odnosu na razloge o postojanju pravnog kontinuiteta kaznenog djela, te utvrđenja koji je Kazneni zakon, da li KZ/97. ili KZ/11., povoljniji za optuženika, navedeno presudu ne čini proturječnom kako to tvrdi žalitelj. Naime, iz izreke presude je razvidno da je prvostupanjski sud, a proglašavajući optuženika krivim za protupravne radnje počinjene u prosincu 2010. i siječnju 2011., u koje vrijeme je bio na snazi KZ/97., a primjenom kojeg zakona, protupravno postupanje optuženika, predstavlja počinjenje kaznenog djela iz članka 292. stavaka 1. i 2. KZ/97., istoga osudio za kazneno djelo iz članka 246. stavka 2. u vezi s člankom 1. i člankom 52. KZ/11., ocjenjujući KZ/11. blažim za optuženika, a što i obrazlaže (iako bez navođenja točnih zakonskih odredbi), navodeći da je „znatnu imovinsku korist“ KZ/97. predviđao u iznosu od 30.000,00 kuna, dok KZ/11. istu predviđa u iznosu od 60.000,00 kuna, pa je za ostvarenje istog kaznenog djela, po KZ/11. potrebno utvrditi veću kriminalnu količinu, a što je povoljnije za optuženika.

7. Nije u pravu žalitelj niti kad navodi da je sud prvog stupnja počinio povredu kaznenog zakona primjenjujući na kazneno djelo koje je predmet optužbe odredbe Zakona o trgovačkim društvima, a ne odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu (iako niti za jedan zakon na koji se poziva ne navodi brojeve Narodnih novina u kojima su objavljeni), za koji (potonji) zakon žalitelj smatra da je mjerodavan, budući se optuženika tereti da je kazneno djelo počinio kao direktor Trgovačkog društva Komunalac d.o.o., te se poziva na „Pravno mišljenje“ prof. dr. sc. Igora Martinovića.

7.1. Naime, žalitelj zanemaruje činjenicu da je u vrijeme koje se inkriminira optuženiku bio na snazi Zakon o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03., 82/04., 110/04., 178/04., 38/09. i 79/09. - dalje ZKG-09.) primjena kojeg je ukinuta 2018. godine donošenjem novog Zakona o komunalnom gospodarstvu ("Narodne novine" 68/18., 110/18. i 32/20. - dalje ZKG-20.) na odredbe kojeg zakona se poziva žalbom (te dostavljenim Mišljenjem). Uvidom u odredbe ZKG-09. utvrđeno je da navedeni Zakon ne sadrži odredbu koja bi poput članka 36. ZKS-20. (a na koju se žalbom izrijekom poziva) propisivala supsidijarnu primjenu Zakona o trgovačkim društvima. Slijedom navedenog i navedeni žalbeni navod optuženika ukazuje se neosnovanim.

8. Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti na temelju članka 476. stavka 1. točaka 1. i 2. ZKP, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja ne nalazi da bi u pobijanoj presudi bila ostvarena ijedna bitna povreda odredaba kaznenog postupka na koju sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti, a niti ne nalazi da bi pobijanom presudom prvostupanjski sud, na štetu optuženika povrijedio kazneni zakon.

9. U pravu je, za sada žalitelj, kad činjenična utvrđena pobijane presude pobija zbog pogrešno (a i nepotpuno) utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, pobijanom presudom, prvostupanjski sud utvrđuje da je optuženik kao direktor trgovačkog društva Komunalac d.o.o. postupio suprotno odredbama članka 430. u vezi članka 252. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima te u namjeri da trgovačkom društvu Palir d.o.o. pribavi imovinsku korist, nakon što je društvo Komunalac d.o.o. kao naručitelj radova sa društvom Palir d.o.o. kao izvoditeljem zaključilo ugovor o građenju (predmet kojeg je bila rekonstrukcija glavnog dovodnog cjevovoda za naselje Korenica), među ostalim ispostavio interni radni nalog broj 315-10 od 21. prosinca 2010. (a temeljem kojeg su radove izvršili djelatnici društva Komunalac d.o.o., a ne Palir d.o.o.), a za koje radove nikada nije ispostavio račun društvu Palir d.o.o., te odobrio plaćanje 3140 metara ductil cijevi društvu Palir d.o.o. iako svjestan da je društvo Palir d.o.o. isporučilo 2684 metra cijevi, a kojim postupanjem je pribavio imovinsku korist trgovačkom društvu Palir d.o.o., a trgovačko društvo Komunalac d.o.o. oštetio za ukupni iznos 123.942,66 kuna.

9.1. Optuženik prigovara pravilnosti utvrđenja prvostupanjskog suda u dva pravca. Prvo, osporava se valjanost zaključka da je upravo optuženik izdao radni nalog broj 315-10. Navedeni zaključak smatra pogrešnim, te suprotnim rezultatima dokaznog postupka. Naime, žalbom optuženik detaljno opisuje postupak „otvaranja“ (ne izdavanja) radnog naloga, pozivajući se na sadržaj Pravilnika o radu trgovačkog društva Komunalac d.o.o., sadržaja ugovora o radu za tehničkog direktora, poslovođu radne jedinice te direktora navedenog društva, sadržaj spornog naloga kao i iskaza tijekom postupka ispitanih svjedoka te zaključuje da ispravnom analizom navedenih dokaza sud prvog stupnja činjenično stanje utvrđuje pogrešno.

9.2. U pravu je žalitelj, kad ističe da iz sadržaja internog radnog naloga ne proizlazi da ga je izdao upravo optuženik, već da je izdavanje naloga (list 154 spisa) odobrio tehnički direktor (Darko Šajnović). Kod takvog stanja stvari, za sada, nije utvrđeno, da li je otvaranje spornog naloga, a koji je bio temelj za izdavanje materijala potrebnog za izvršenje radova temeljem izdatnice (listovi 155 i 156) broj 165/10 (u odnosu na koju se u činjeničnom opisu kao datum izdavanja pogrešno označava 27. prosinac 2021.), a posljedično i izvršenje radova na lokaciji Borje, naložio upravo optuženik, a niti je utvrđeno koji su radovi izvođeni, da li se radilo sanaciji postojećeg vodovoda ili o ugradnji potpuno novih cijevi (rekonstrukciji). Ispravno žalitelj ističe i to da sud prvog stupnja nije utvrdio niti vrijeme izvođenja spornih radova, budući iz iskaza svjedoka (Borislava Karaule, Zorana Mesića, Marka Mikića i dr.) te prateće poslovne dokumentacije trgovačkog društva Komunalac d.o.o. proizlazi da su radovi na lokaciji Borje izvršeni krajem 2010. te početkom 2011. (oko Božića i Nove godine), dok građevinski vještak Mladen Rakočević u nalazu utvrđuje da su ti radovi izvedeni u vremenu od 13. do 17. prosinca 2010. (list 602 spisa). S obzirom na navedeno, u pravu je, za sada, žalitelj kad navodi da je činjenično stanje, u odnosu na postupanje optuženika (točka a) dijela činjeničnog opisa) pogrešno (a i nepotpuno) utvrđeno.

9.3. Drugo, osporava se zaključak prvostupanjskog suda da je optuženik odobrio plaćanje 3140 metara ductil cijevi trgovačkom društvu Palir d.o.o., iako je isporučeno 2684 metara tih cijevi, pa da bi na taj način, plaćanjem 456 metara neisporučenih cijevi, oštetio trgovačko društvo Komunalac d.o.o. za iznos od 83.010,24 kune.

9.4. U pravu je žalitelj kad problematizira ispravnost činjeničnih utvrđenja prvostupanjskog suda u odnosu na točku b) izreke pobijane presude. Naime, sud prvog stupnja nespornim utvrđuje da je upravo optuženik odobrio plaćanje trgovačkom društvu Palir d.o.o. iznosa od 571.605,60 kuna (za 3140 metara ductil cijevi, iako je isporučeno 2684 metra cijevi). Optuženik u obrani navodi da su navedeno plaćanje odobrile Hrvatske vode (kao javna ustanova koja je financirala nabavu radnog materijala i izvođenje radova, te provodila stručni nadzor), a zatim i nadzorni odbor trgovačkog društva Komunalac d.o.o., a svoju ulogu opisuje kao „prosljeđivanje novca“ na račun trgovačkog društva Palir d.o.o. Uz navedeno, ispravno se žalbom upire i na sadržaj građevinskog dnevnika (rekonstrukcija cjevovoda Korenica) potpisanog po izvođaču radova te nadzornom inženjeru kojim se potvrđuje isporuka 3140 metara cijevi kao i zapisnika od 16. studenog 2010. (dokumentacija u prilogu 2. -žuti registrator) sačinjenog po obilasku gradilišta (prisutni Danko Prša za Komunalac d.o.o., Hrvoje Kukuruzović za Palir d.o.o. i Robert Marušić za Hrvatske vode -investitor) iz sadržaja kojeg proizlazi da je nabavljeno vodovodnog materijala za 3140 metara, te da investitor upozorava da je dio vodovodnih cijevi oštećen te se kao takav ne može ugraditi. Imajući u vidu istaknuto, za sada se, zaključak prvostupanjskog suda, da je isporučeno 2684 metara cijevi, a ne 3140 metra, ukazuje pogrešnim, budući je nejasno je li isporučeno 3140 metara cijevi, od kojih je dio bio oštećen ili je isporučena manja količina cijevi, od one navedene u dokumentaciji, a koja okolnost je odlučna. Jednako tako, imajući u vidu cjelokupni poslovni odnos, u kojem, kako to nedvojbeno proizlazi iz materijalne dokumentacije u spisu, Hrvatske vode nastupaju u svojstvu naručitelja radova, a trgovačka društva Komunalac d.o.o. i Palir d.o.o. izvođača radova, ostaje nejasnim da li je plaćanjem građevnog materijala (ductil cijevi), ukoliko je uistinu plaćena veća količina od one stvarno isporučene, nastala šteta za trgovačko društvo Komunalac d.o.o. ili za Hrvatske vode kao naručitelja radova.

10. U ponovljenom će postupku prvostupanjski sud izvođenjem već izvedenih dokaza i drugih koje će predložiti stranke, kao i dokaza koje će eventualno prvostupanjski sud izvesti po službenoj dužnosti, odgovoriti na pitanja postavljena u žalbi branitelja optuženika, i to tko je naložio otvaranje spornog radnog naloga broj 315-10, pri čemu je potrebno utvrditi i vjerodostojnost navedenog naloga, zatim utvrditi koji su radovi temeljem istog i u kojem vremenu izvedeni, koje je trgovačko društvo radove izvodilo (Komunalac d.o.o. ili Palir d.o.o.) te ukoliko se radilo o radovima koje je izvelo društvo Komunalac d.o.o. da li su isti naplaćeni, pa ukoliko utvrdi da nisu, utvrditi je li time i u kojem iznosu prouzročena šteta navedenom trgovačkom društvu. Uz navedeno u ponovljenom postupku je potrebno utvrditi ukupnu količinu isporučenih ductil cijevi, njihove ispravnosti prilikom isporuke, kao i uloge optuženika u cjelokupnom postupku odobravanja plaćanja računa za isporuku tih cijevi, a zatim, ukoliko utvrdi da je plaćena veća količina cijevi od one stvarno isporučene, utvrditi da li je takvim postupanjem pricinjena šteta trgovačkom društvu Komunalac d.o.o.

10.1. Uz sve naprijed navedeno, u ponovljenom će postupku prvostupanjski sud, a ukoliko utvrdi da je postupanjem optuženika, kao odgovorne osobe trgovačkog društva Komunalac d.o.o., navedenom društvu pricinjena šteta, ispravno odlučiti i o postavljenom imovinskopravnom zahtjevu, odnosno oduzimanju imovinske koristi,

ukoliko utvrdi da je radnjom optuženika trgovačkom društvu Palir d.o.o pribavljena protupravna imovinska korist, a koje okolnosti su za sada, prvostupanjskom presudom pogrešno utvrđene.

10.2. Na ova pitanja potrebno je odgovoriti na temelju sadržaja svih već izvedenih dokaza s posebnim naglaskom na cjelovite iskaze svih svjedoka, precizan sadržaj nalaza provedenih vještačenja, a posebno vjerodostojnost i sadržaj isprava koje je prvostupanjski sud pročitao tijekom dokaznog postupka, sadržaj koje dokumentacije prvostupanjski sud samo djelom obrazlaže, odnosno koristi kod utvrđivanja spornih činjenica. Stoga će prvostupanjski sud u ponovljenom postupku izvođenjem već izvedenih dokaza i drugih dokaza za čijim se izvođenjem ukaže potreba, donijeti novu i na zakonu osnovanu presudu.

11. Slijedom svega izloženoga, valjalo je u prihvaćanju žalbe optuženika po članku 483. stavak 1. ZKP/08 ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, slijedom čega se žalba državnog odvjetnika ukazuje bespredmetnom.

Zagreb, 17. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća:

Snježana Hrupek-Šabijan

Broj zapisa: **9-30889-88885**

Kontrolni broj: **0b9e0-2082c-52728**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki kazneni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.